

ALBATROS

List učenika Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Broj 15

Školska godina 2018./2019.

ISSN-1333-6878

SADRŽAJ

Riječ ravnatelja.....	3
S Kraljice mora.....	4
Ekskurzija.....	6
Školska shema.....	9
Terenska nastava u Brodosplitu.....	10
Erasmus + Italija.....	12
Intervju.....	16
Maturalna zabava.....	18
Erasmus + Slovenija.....	20
Putopis.....	28
Pomorci u kinu.....	31
Mini intervju.....	32
Školski Šport.....	34
Šale.....	36

Albatros – list Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Izdavač: Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik

Za izdavača: Antonio Lučić, prof.

Urednice: Ivana Jadrov, prof. i Romina Tomaš, prof. i dipl. bibliotekar

Lektor i korektor: Ivana Jadrov, prof.

Tisk: europrint d.o.o.

ISSN-1333-6878

Riječ ravnatelja...

U protekloj godini dana trudili smo se poboljšati materijalne uvjete u našoj Školi kako bismo osuvremenili nastavni proces i pridonijeli kvaliteti izvođenja nastave. U suradnji s Ministarstvom mora, prometa i infrastrukture realizirali smo projekt nadogradnje nautičkog simulatora, nabavu novog simulatora za brodostrojarski kabinet i nabavu video-materijala (obrazovnih materijala za nastavnike). Nabava potrebne opreme i renoviranje kabineta za elektrotehniku, u koji se godinama nije ulagalo, realizirana je u suradnji s Dubrovačko-neretvanskom županijom. Donacijama tvrtki Nautika d.o.o. i Hotel Gruž d.d. opremljen je kabinet računalnih tehničara za strojarstvo s novih pet kompleta računala, a vlastitim sredstvima osigurali smo pet kompleta računala za kabinet računalstva.

Uspješno smo završili naš prvi Erasmus+ projekt u suradnji s talijanskim tvrtkama Nuzoo Robotics i Evolvo srl. Ove godine sredstvima Europske unije realiziramo projekt CAT u suradnji sa slovenskim Školskim centrom Ptuj kako bismo poboljšali fakultativnu nastavu robotike. Dio potrebnih materijala za izradu robota sufinancirao je Grad Dubrovnik u sklopu natječaja za predlaganje programa javnih potreba u predškolskom odgoju, osnovnom, srednjem i visokom školstvu za 2019. godinu.

Tijekom godine nastavnici i djelatnici Škole sudjelovali su na brojnim stručnim usavršavanjima, seminarima i radionicama kako bi razmijenili iskustva i primijenili dobre primjere prakse u vlastitoj nastavi. U školi je organizirano predavanje za nastavnike Kako uspješno učiti u online okruženju kao uvod u edukacije u virtualnim učionicama koje nastavnici i stručni suradnici pohađaju cijelu školsku godinu. Sve je to uvod u provođenje kurikularne reforme koja nas čeka u idućoj školskoj godini. Sretno nam svima!

Učenici i nastavnici sudjelovali su u brojnim natjecanjima i izvannastavnim aktivnostima. Već tradicionalno smo realizirali i volontiranje u sklopu tjedna Hrvatska volontira.

Planova i ideja za budućnost je mnogo. Od kratkoročnih planova treba izdvojiti opremanje kabineta za hidrauliku i pneumatiku te opremanje školske radionice za praktičnu nastavu. Želimo realizirati i projekt za učenike s izvrsnim rezultatima nešto drugačije nego dosadašnjih godina. Realizaciju poticanja izvrsnosti učenika sufinancirat će Grad Dubrovnik u sklopu natječaja za predlaganje programa javnih potreba u predškolskom odgoju, osnovnom, srednjem i visokom školstvu za 2019. godinu.

Nove ideje i projekti uvijek su dobrodošli jer samo zajedničkim radom i trudom učenika i djelatnika možemo postići da nam Škola, osim odgojno-obrazovne ustanove, bude mjesto pozitivnog okruženja kojeg će se učenici rado sjećati.

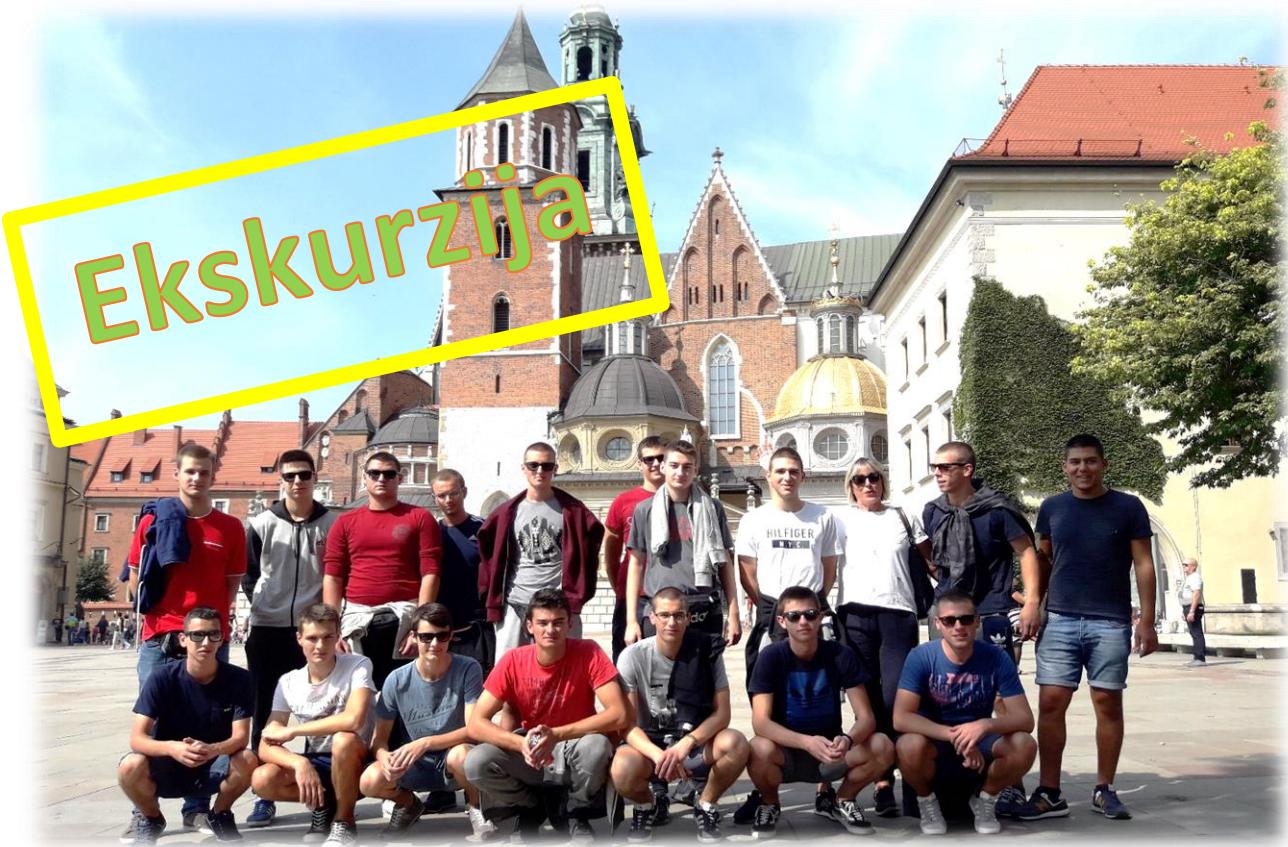
Vaš ravnatelj,
Antonio Lučić

Vrijeme je bilo sunčano bez velikog vjetra, a more je bilo mirno.

Plovili smo 5 dana i obišli Trstenik, Vis i Korčulu.

Jedva smo dočekali ekskurziju! Sanjamo o njoj danima, cijelu godinu i napokon krećemo. Čeka nas Zlatni Grad sa svojih pet stotina tornjeva, Vltava pruža ruke prema nama sa svojih 18 mostova, želimo provati originalno crno pivo u pivnici Flek gdje je osnovan Hajduk, zaroniti u noćni život Praga i ispijati kave po praškim trgovima. Ekipa nam je dobra, četiri razreda Pomorsko-tehničke škole i naši razrednici. I evo nas, nedjelja je, direktnim letom stigli smo i šetamo Vaclavskim namestima. Mame nas mirisi vanilije, cimeta i karameliziranog šećera spojenih u praškom "street food" specijalitetu, neodoljiva trdelinka koju smo odmah uzeli i uvjerili se u istinitost ljepote češke gastronomije. Dobili smo veselu i zgodnu vodičku Ivanu koja je par godina starija od nas.

Sljedeći dan obilazimo Hradčane, jedan od najvećih dvoraca na svijetu u gornjem dijelu Praga i spuštamo se Zlatnom ulicom do Karlovog mosta, jedne od najvećih atrakcija s kipom sv. Ivana Nepomuka, jednog od 30 kipova religiozne tematike. Objasnili su nam da moramo dirnuti mjesto na mostu gdje je sv. Ivan Nepomuk bačen u Vltavu i zaželjeti želju, ako se želimo ponovo vratiti u Prag što smo i učinili. Naime, on nije htio

odati kraljičine isповједне tajne ljubomornom mužu kralju Vaclavu IV. te je mučen i ubijen.

Noćni život nam se jako svidio, impozantna atmosfera s DJ-em i laserskim efektima, dobar izbor glazbe, domaće i strane.

Vrijeme nam brzo prolazi, stalno se nešto događa i već smo u Poljskoj.

Posjetili smo Krakow, lijepa arhitektura s najvećim trgom na svijetu. Odlazimo u aqua park u Krakowu. Spuštamo se niz veliki broj vodenih tobogana - ludnica. Od onih s centrifugalnim lijevkom iz kojeg najednom ispadneš, do zatvorenih mračnih tunela kroz koje prolazimo velikom brzinom na gumenom jastuku.

Sutradan odlazimo u Auschwitz mjesto koje bi svaki čovjek trebao posjetiti da se više nikad nigdje ne ponovi. Potresno je, iza svakog češlja na gomili ili naočala stoji jedan život, jedna sudbina.

Ipak čeka nas još jedno iznenađenje, a to je Weliczka, tisuće kilometara tunela, sto pedeset metara ispod zemlje, nekadašnji rudnik soli. Sada je muzej od kojeg nam je zastao dah. Posebno kad smo se spuštali skalinama do najveće podzemne katedrale na svijetu. Sve je napravljeno od soli, od lustera, poda, kipova do oltara i raspela. Nevjerojatno! Rekli su nam da se uvjerimo i liznemo jer je sol dezinfekcijsko sredstvo. Pa većina jest, uključujući i našu razrednicu Marinu, hahah.

Zadnji dan smo totalno umorni, nenaspavani, jedva gledamo, ali ipak idemo do znanstvenog parka u Krakowu i muzeja avijacije. Evo, vozimo se nazad, trebat će nam par dana da se vratimo u "normalu", ali isplatilo se! Da nam je samo sve ponovit!

Petar Vareškić, 4.E

ŠKOLSKA SHEMA

Kako bi se povećao unos svježeg voća, povrća i mlijeka kao i zbog podizanja svijesti o značaju zdrave prehrane kod školske djece, Republika Hrvatska provodi Školsku shemu. To je podjela besplatnih obroka voća, povrća i mlijeka u školama. Školska shema u školskoj godini 2018./2019. provodi se na području čitave Republike Hrvatske, pa tako i u našoj školi, u kojoj se voće dijeli utorkom i četvrtkom.

Voće i povrće nudi se učenicima u osnovnim i srednjim školama, a mlijeko i mliječni proizvodi učenicima od 1. do 4. razreda osnovnih škola. Školska shema važan je čimbenik stjecanja zdravih prehrambenih navika djece.

Evo što o tome misle neki naši učenici...

Nikola: Važno je da učenici stvaraju naviku redovitog konzumiranja voća. Dobra ideja!

Antun: To je odlična ideja. Bilo bi bolje da je svaki dan, no bolje išta nego ništa.

Dživo: Za sad dobivamo tri vrste voća, to je OK ali bilo bi bolje da je još raznovrsniji izbor.

Vlaho: Drago mi je što se ovo uvelo. Nadam se da će se nastaviti i dogodine.

Ivan: Veselim se trešnjama i jagodama.

Lukša: To je odlično, samo da je raznovrsnije. Drago mi je da se zdravo hranimo i da se potiče razvoj OPG-ova.

Luka: Sviđa mi se što se potiče zdrava prehrana. Bilo bi dobro da je po mogućnosti svaki dan.

Terenska nastava u Brodosplitu

Osvanuo je 15. ožujka 2019., lijep, topao i sunčan dan. Moji kolege, učenici 1.Na i 1.Nb razreda i ja, u pratinji razrednica Marije Popović i Manuele Sekondo-Vuletić te profesora Jerka Strgara krenuli smo na terensku nastavu. Uputili smo se u Split kako bismo posjetili Brodosplit.

Nakon ugodnog putovanja, kad smo stigli na svoje odredište, dočekao nas je voditelj koji nam je objašnjavao postupak gradnje broda od samog početka do zadnjeg detalja u izgradnji. Išli smo u dvije grupe kako bismo što manje smetali djelatnicima Brodosplita.

sredstvima te idu u prostoriju za rezanje limova. U njoj se nalaze bazeni ispunjeni vodom u koje se potapaju limovi i laserskim rezačem oblikuju kako je predviđeno. Nakon toga limovi ili idu u prostoriju gdje se vare ili u prostoriju gdje se prešaju.

Početno mjesto odakle sve kreće zove se park limova. Na to se mjesto komadi lima dostavljaju najčešće iz Ukrajine i počinju svoj put obrađivanja kako bi se našli na nekom od brodova. Limovi se na valjcima čiste i premazuju raznim

Zanimljivo je da je najbolja preša u Brodosplitu radila na ratnom brodu Bismarck te su je Nijemci dali Brodosplitu kao ratnu odštetu.

Poslije razgledanja svih ovih postupaka izgradnje brodova, vidjeli smo kako izgledaju skoro pa završeni brodovi koji

samo što nisu predani vlasniku. Zadivio nas je cruser koji će ploviti u polarnom području te najveći jedrenjak na svijetu „Flying Clipper“.

Ovaj jedrenjak vrijedi 75 milijuna eura. Ima tri bazena, pet paluba, a na njemu će moći biti 450 osoba od čega 300 putnika te 150 članova posade. Luksuzno je uređen u retro stilu.

Poslijepodne smo imali slobodno vrijeme koje smo proveli u City Centru One gdje smo ručali u Mc Donaldsu, išli u shopping te vozili karting.

Marin Market 1.Nb

Stručna praksa učenika Pomorsko-tehničke škole u Milunu u sklopu Erasmus+ projekta

U sklopu Erasmus+ projekta imali smo priliku sudjelovati u trotjednoj mobilnosti u Milunu i obavljati stručnu praksu u dvije talijanske tvrtke. Učenici Martin Kuzman, Vlaho Miljanić, Ivo Masar i Vlaho Mišić radili su u tvrtki Nuzoo Robotics, a Ivan Krkić, Lujo Domaćin i Nikša Šanje u tvrtki Dolphin Soluzioni Informatiche.

Dolphin Soluzioni Informatiche bavi se prodajom i održavanjem informatičke opreme i izrađuje web stranice i letke za različite projekte.

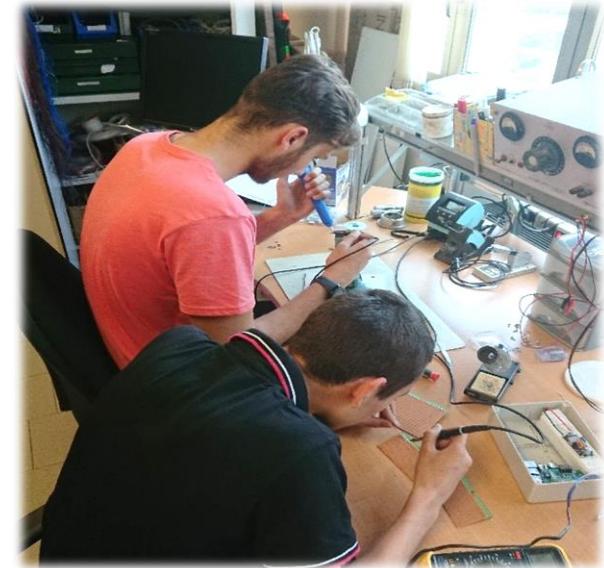
Tamo smo servisirali računala i računalnu opremu te smo radili na raznim projektima. Neki od tih projekata bili su organizacija i održavanje Fifa turnira, izradivanje internetskih stranica i letaka za turnire. Radili smo i na izradi web stranice i letaka za projekt parkinga za invalide.

zgrada, skladišta i drugih mesta. Pogoni se pomoću dva elektromotora. Bateriji treba dva sata da se napuni i robot može raditi u punoj snazi 5 sati. Ima dvije kamere i laserski skener. Može se opremiti i drugim senzorima i termalnom kamerom, ovisi o potrebi. Ima mogućnost ručnog upravljanja i autonomne vožnje. Autonomna vožnja se obavlja putem ITT-a, linija na podu ili preko 2D mape. Robot ima mogućnost automatskog odlaska na punjenje što se zove autodocking.

Nuzoo Robotics bavi se realiziranjem inovativnih ideja u grani robotike. Neki od proizvoda su: interaktivni tagovi za snalaženje unutar zgrada ITT (interactive tracking tags), robotska platforma Geko i robot RA.RO. Mi smo radili s robotom zvanim RA.RO. Namijenjen je nadzoru

Jedan od naših poslova bio je testiranje autonomne navigacije robota uz pomoć linija na podu. Skladište na podu ima nalijepljene crvene linije, a mi smo testirali kako robot prati te linije. Kad bi na nekom dijelu došlo do greške prilikom praćenja, to bismo dokumentirali i poslali mentoru. Linije ne moraju nužno biti crvene, nego mogu biti i plave, zelene i žute. U postavkama robota lako se promijene parametri vezani za to koju boju će robot pratiti. Osim unutar skladišta testirali smo kako robot prati liniju na otvorenom, izvan skladišta. Također smo testirali kako robot prati svaku boju zasebno, a svaku grešku dokumentirali. Osim navigacije pomoću linija robot ima mogućnost navigacije uz pomoć 2D mape. Prvo smo promjenili parametre robota tako da može mapirati skladište. Robot uz pomoć laserskog skenera stvara 2D mapu u program Rviz. Robota smo vozili po jednom dijelu skladišta sve dok generirana mapa nije bila preciznija. U programu Rviz bismo robotu rekli gdje ide. Pratili bismo je li stvarno došao do toga mesta i ako bi bilo kakvih problema to bismo dokumentirali.

Pomagali smo u izradi elektronike za neke projekte. Radili smo na upravljačkoj komponenti za robotske motore. Uz pomoć šprice nanijeli bismo lem u obliku paste na tiskanu pločicu. Zatim bi komponente (otpornici, kondenzatori, diode itd.) uz pomoć pincete (jer su jako sitni) stavljali na svoja mesta na pločici. Nakon što bi sve komponente bile na svom mjestu, pločice su se u pećnici "skuhale" na 250°C . Lem se topi i komponente ostaju zalemljene. Radili smo i na komponenti za pametni krevet za ljude koji boluju od Alzheimerove bolesti. Prvo smo na senzore zalemili pinove i onda senzore zalemili na tiskanu pločicu. Zalemili smo žice na njihova mesta i pomogli smo ugraditi ovaj sklop u pametni krevet.

Martin Kuzman, 4.E

Milano – Como – Firenca

Kad netko spomene Italiju, prve asocijacije su mi uvjek pasta i Rim. Imao sam priliku u sklopu Erasmus+ projekta boraviti tri tjedna u Milanu, talijanskom ekonomskom središtu, gradu bankarstva, industrije, opere i modnih kuća. Milijunski grad gusto je naseljen i čist, u predgrađe je smještena industrija, a centar je bogat kulturnim i drugim sadržajima za brojne posjetitelje. Turista je mnogo, baš kao u Dubrovniku, a posebno je to vidljivo kad se dođe u centar kojim dominira katedrala. Redovi za ulaznice su ogromni, a kad se popenje na vrh katedrale, vidi se panorama Milana. Primijetio sam da se mali broj posjetitelja zaista popenje do vrha što se vjerojatno može pripisati broju stepenica. Na ulicama je mnoštvo turista i uličnih prodavača koji se pod svaku cijenu trude „uvaliti“ vam svoju robu. Cijene su poput dubrovačkih u užem centru.

Što se gastronomije tiče, Milano nudi sve, od talijanske kuhinje do različitih delicija

s drugih krajeva svijeta i svaki „putoholičar“ može pronaći nešto za sebe. U Milanu se ima što posjetiti, a izdvojio bih dvorac Sforza, nazvan po talijanskoj vladarskoj obitelji, u kojem se nalazi nekoliko muzeja i u kojem sam se skoro

uspio izgubiti. Iako nisam ljubitelj najvažnije sporedne stvari na svijetu, posjetio sam i stadion Giuseppe Meazza, poznatiji pod nazivom San Siro. Za ljubitelje znanosti tu je i Znanstveni muzej Leonardo da Vinci u kojem imate prilike vidjeti mnoge strojeve i leteće naprave koje je dizajnirao veliki renesansni umjetnik.

Nadomak Milanu nalazi se jezero i gradić Como, rodni grad Alessandra Volte, poznatog talijanskog fizičara i kemičara. Kada se poželite odmoriti od milanske vreve i gužve, ovo je pravo mjesto. Iznad jezera nalazi se svjetionik do kojeg se može doći žičarom, a kad s vrha tog svjetionika pogledate jezero Como razumjet ćete zašto su mnoge filmske zvijezde odabrale baš ovaj dio Italije za svoje ljetnikovce. U Comu je nezaobilazno posjetiti neki od restorana s odlično spremljenom divljači i fantastičnim desertima.

Jedan dan odvojio sam i na obilazak Firence, kolijevke talijanske renesanse o čijoj bi se umjetnosti mogao pisati eseji, a ne kratak novinski članak. Nakon neizbjegnog grupnog fotografiranja pored Ponte Vecchia, posjetio sam znanstveni muzej Galileo, a za ljubitelje umjetnosti tu je Galerija Uffizi s nekim od najpoznatijih renesansnih slika na svijetu.

Vlaho Mišić, 3. E

INTERVJU – PROFESOR MAKSIMILIJAN MILOŠEVIĆ

1. Koje vas uspomene vežu za djetinjstvo?

Znate, kad me pitate za djetinjstvo, ono što mi prvo pada na pamet to su moji izleti barkom, skupa s obitelji, a kasnije sam.

Prvo do Lokruma, pa Orsula, Supetar, Kalamota, Lopud itd.
Doista, imao sam krasno djetinjstvo: baska, plivanje, judo ..

2. Što mislite o poslovici "Od kolijevke pa do groba najljepše je đačko doba"? Kako je proteklo vaše školovanje?

Škola mi nije nikad bila teret. Uživao sam u novim spoznajama, školskim izletima, matematici, fizici, kemiji, biologiji...

3. Koji su bili vaši najdraži predmeti tijekom školovanja?

Volio sam i strane jezike, učio njemački i engleski. Jedino baš nisam volio lektiru (obaveznu) ni gramatiku, ali čitao sam dosta, ono što me interesiralo. To se u pravilu nije poklapalo s obaveznom školskom lektirom.

4. Jeste li zadovoljni sa svojim učenicima i jesu li današnje generacije problematičnije od prijašnjih?

Današnji se učenici ne razlikuju puno od naših generacija. Mi smo bili nestošniji, čini mi se. Imamo iznimno nadarene, sposobne i poštene mlade ljude, izvrsnih perspektiva, bar to mogu tvrditi za učenike kojima sam imao zadovoljstvo predavati i odgajati ih. Koliko sam u tome bio uspješan, to će oni sami najbolje znati.

5. Iz svog dugogodišnjeg rada u školi koje trenutke pamtite kao posebno lijepo?

Pamtim puno lijepih trenutaka, od prekrasnih ekskurzija do izleta, ali izdvojio bih jedan. Povedoh tako svoj elektro razred na stručni izlet na odašiljač na Srđu. Ljubazno osoblje pokazalo nam je sve što su oni učili na nastavi. Kako sam znao da će nam ostati malo vremena, ponesoh ja veeelike gradele, jedno 5-6 kila čevapa, 2-3 kila kobasa i sve što ide s tim. Lijepo zapalismo vetricu i u zaklonu stare tvrđave priredismo piknik. Dakako da smo pozvali i tehničare s odašiljača, ma ni kišica nam nije smetala.

6. Opišite nam мало vaše slobodno vrijeme, bavite li se nekim hobijima?

Volim kuhati, vidi se, zar ne ? Obožavam plesati, a već 48 godina sam licencirani turistički vodič pa ne znam za dosadu.

7. Radujete li se mirovini u budućnosti i hoće li vam nedostajati škola?

Pokojni prof. Tomislav Ivančić običavao nas je podučavati: „Ne idete u mirovinu, ne mirujte, idite u penziju i budite još aktivniji!“

8. I za kraj, što biste poručili našim učenicima?

A mojoj predragoj djeci bih poručio da nikada ne odustaju od svojih ciljeva, uvijek smjelo i hrabro naprijed i kad padneš diži se i NEMA PREDAJE!

MATURALNA ZABAVA

4. Na s razrednicom Ivanom Rusković

4. Nb s razrednicom Lukrecijom Prcelom

4.Bs s razrednikom Marijom Matićem

4. E s razrednicom Marinom Serdarević

4.R s razrednicama Mirsadom Bavčić i Vedranom Kacigom

Erasmus+ projekt: *Kibernetička napredna tehnologija*

Na natječaju Europske komisije u veljači 2018. *Pomorsko-tehničkoj školi Dubrovnik* odobren je jednogodišnji projekt *Kibernetička napredna tehnologija* (CAT). Projekt se realizira tijekom školske godine 2018./2019., a partnerska organizacija je *Školski centar Ptuj* iz Slovenije. Glavne aktivnosti projekta uključuju tri mobilnosti: podučavanje strukovnih nastavnika *Školskog centra Ptuj* u Dubrovniku, stručna praksa učenika *Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik* u Ptiju i stručno ospozobljavanje jednog strukovnog nastavnika u Ptiju. Sve aktivnosti vezane su za strukovna područja: robotika, mehatronika, strojarstvo i elektrotehnika. Osnovni ciljevi projekta su razvijanje i poboljšanje fakultativne nastave robotike u školi te poboljšanje kvalitete obrazovanja kroz razmjenu dobrih primjera iz prakse.

Podučavanje strukovnih nastavnika *Školskog centra Ptuj* u Dubrovniku

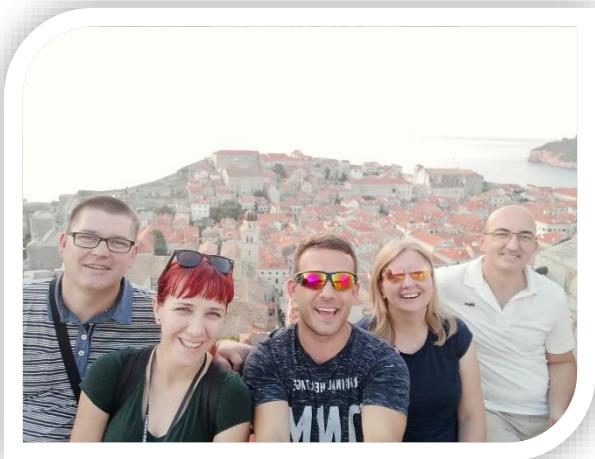

predstavili su učenicima i nastavnicima svoj dotadašnji rad i na zanimljiv i poučan način uveli ih u svijet mehatronike i robotike. Prvi dan podučavanja bio je rezerviran za edukaciju nastavnika tijekom koje su nastavnici teorijski i praktično upoznati s procesnim mjeranjima, programima koji se mogu koristiti u izradi 3D modela, programskim jezikom Arduino 1.8.7., praktičnom primjenom mikro-upravljača i senzora. Rad s nastavnicima bio je usmjeren na praktičnu primjenu alata u nastavi i korištenje različitih metoda rada. Druga dva dana bila su rezervirana za edukaciju učenika koji su bili podijeljeni u dvije grupe. Slovenski kolege upoznali su učenike sa svojom školom i RoboCup i RoboCup Junior natjecanjima kako bi ih potaknuli i motivirali na rad i razvoj vlastitih vještina. Usljedila su predavanja o karakteristikama, principima rada i primjeni mikro-upravljača i upoznavanje sa slijednim i programskim upravljanjem. Učenici su samostalno i uz pomoć

Od 17. do 19. listopada 2018. u *Pomorsko-tehničkoj školi* gostovali su nastavnici *Školskog centra Ptuj*. Tri strukovna nastavnika s bogatim iskustvom i brojnim međunarodnim uspjesima, Iztok Milošić, Sandi Rihtarič i Marjan Bezjak,

nastavnika testirali rad ultrazvučnih i optičkih senzora i programirali u Arduino programskom okruženju.

U slobodno vrijeme gostima je organiziran obilazak grada, zidina i muzeja i posjet Srđu. Ova aktivnost mobilnosti bila je motivirajuća za nastavnike i učenike škole, a ujedno je bila uvod u drugi dio glavnih projektnih aktivnosti koje su se odvijale u Ptiju u prvoj polovici 2019.

Stručna praksa učenika Pomorsko-tehničke škole u Školskom centru Ptuj

Izrada robota

Najvažnija aktivnost naše mobilnosti bila je izrada robota. Prvi dan smo posložili sve dijelove koji su nam potrebni i koje smo izrađivali u sklopu priprema za mobilnost. Bili smo podijeljeni u četiri para, svaki par je imao zadatak sastaviti svog robota. Nakon pripreme radnog mesta i raspoređivanja dijelova, pod budnim okom našeg mentora Sandija Rihtariča, krenuli smo sa sastavljanjem. Kao i u svakom poslu, odmah smo se morali suočiti s prvim problemima – sitne greške na nekim dijelovima trebalo je popravljati, a neke dijelove ponovno printati uz pomoć 3D printera. Nakon rješavanja početnih problema, sastavljali smo komponente poput senzora, tiskanih ploča za očitavanje senzora, tiskanih ploča za napajanje na glavnu ploču robota. Nakon spajanja komponenti, uslijedilo je pravljenje kotačića, brušenje istih i pravljenje osovina za njih. U pojedinim trenutcima mislili smo da nikada nećemo imati dovoljan broj osovina. Uslijedilo je spajanje žica na robote i programiranje kod kojeg smo naišli na nove probleme koje smo uz pomoć mentora uspjeli detektirati i riješiti.

Robotska ruka

Zanimljivo predavanje o robotskim rukama održao nam je profesor Iztok Milošić. Takvi se roboti koriste u tvornicama, na pokretnim trakama ili u svrhu sortiranja. Predavanje je počelo prezentacijom o sigurnosti

rukovanja tim robotima. Naučili smo kako se ti roboti kreću i kako razmišljaju. U radionici su bile dvije robotske ruke tvrtke Fanuc. Na njima smo učili kontrolirati robote. Mogli smo ih kontrolirati ručno ili upisati program u njihovo računalo da sam izvršava naredbe. Robot se može kretati na nekoliko načina: JOINT je kretanje pomoću zglobova, WORLD je kretanje po x, y i z osima, USER je kretanje koje mi (korisnici) namjestimo i TOOL za koji se cijelo kretanje fokusira na položaj alata robota, u ovom slučaju, njegove ruke. Dobili smo zadatku napisati program da robot pokupi plastičnu kocku i s njom prođe 6 pozicija od kojih je svaka zahtijevala drugačiji pokret ruke. Program smo upisivali preko upravljača koji je direktno spojen na računalo. Kad smo sve napisali, mogli smo uključiti automatski način rada i povećavati brzinu rada dok nismo došli do maksimuma.

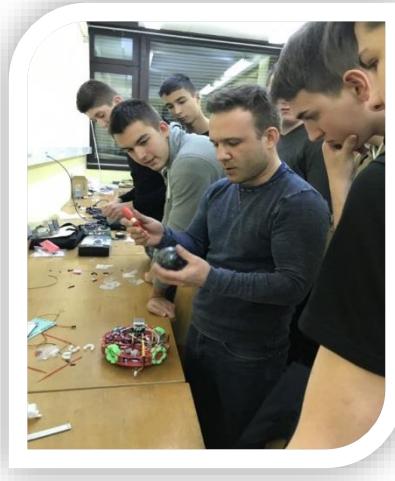
Obnovljivi izvori energije

Jedan dio aktivnosti tijekom mobilnosti odnosio se na obnovljive izvore energije kod profesora Marjana Bezjaka. Započeli smo kratkim uvodom o obnovljivim izvorima energije. Kako je Školski centar Ptuj veoma dobro opremljen, njihovi učenici obavljaju dosta praktičnih zadataka, a jedan od njih je bio da konstruiraju mali auto (kao igračku) sa solarnim panelima. Profesor nam je pokazao i nekoliko malih

ventilatora koji se pokreću putem solarnih panela te na kraju i njegov rad, malu verziju vjetroelektrane sa Savonius turbinom. Nakon što nam je sve pokazao, izišli smo s tim radovima vani na sunce i vidjeli ih u akciji. Iako nam je trebalo dosta vremena da nađemo zrake Sunca dovoljno jake da ih pokrenemo, uspjeli smo i vidjeli aute u utrci. Na školskom krovu profesor nam je pokazao prave solarne panele koje napajaju školu, a imaju dosta nepokretnih solarnih panela i jedan ogromni pokretni koji se okreće prema Suncu kako bi iskoristio maksimalnu količinu sunčeve energije. Posljednja lokacija bila nam je učionica u kojoj ima dosta računala i elektronike koja služi za upravljanje solarnim panelima i očitavanje svih senzora (za toplinu, jačinu vjetra, jačinu Sunca, itd.).

Radionički prostori školskog centra Ptuj

Tijekom dvotjednog boravka u Ptiju obišli smo brojne radioničke prostore Školskog centra: kabinet s jakom strujom, radionice za varioce gdje ima 8 posebnih malih prostorija za svakog varioca, radionica za praktičnu nastavu krovopokrivača, strojarski kabinet s tokarskim i novim CNC strojevima, automehaničarska radionica s velikom garažom u koju mogu dovesti automobil i raditi na njemu.

Posjet tvornici Talum u Kidričevu

Posjetili smo tvornicu aluminija Talum u Kidričevu, nedaleko od Ptuja. Kada smo došli u tvornicu, imali smo kratku prezentaciju o povijesti njihove tvornice, objasnili su nam kako je prije posao bio težak, kako se sada traži dosta radnika za rad u tvornici iako imaju oko tisuću i petsto radnika. Dobili smo zaštitne kacige i krenuli u obilazak nekoliko dijelova tvornice. Prvo smo vidjeli sirovine aluminija u velikim hangarima, odnosno aluminijski otpad koji se kasnije reciklira. Zatim smo posjetili dio tvornice gdje se elektrolizom dobiva aluminij. Tu smo mogli vidjeti veliku prostoriju s mnogo velikih peći za elektrolizu u koje se stavlja aluminijска glina. Pokazali su nam njihove stare peći za elektrolizu i razlike između starih i novih. U drugom dijelu tvornice dočekao nas je direktor. Prvo nam je nabrojio neke proizvode

koje tvornica proizvodi kao što su dijelovi za KTM motore, dijelovi za autoindustriju, tube za kozmetiku i proizvode koji se koriste u farmaceutskoj industriji. Zatim smo ušli u radionicu gdje pri visokim temperaturama obrađuju aluminjske proizvode. Tu smo mogli vidjeti kako puno robotskih ruku koje su programirane da slažu i raspoređuju aluminjske proizvode.

Maribor

U Mariboru smo posjetili *Fakultet za elektrotehniku, računalstvo i informatiku* te *Školu za oblikovanje Maribor*. Novi dio fakulteta zgrada je modernog dizajna i svaka učionica i laboratorij ima naziv po nekoj osobi koja je imala veliki utjecaj u području elektrotehnike. Na svakom katu nalaze se stručni laboratorijski za različite svrhe. Mi smo posjetili dva laboratorija. U prvom su se slagali roboti za Robocup Junior i Robocup. Tu su nas upoznali kako su oni krenuli sa sastavljanjem robota i sudjelovanjima na natjecanjima. Pokazali su nam jednog od robota koji je sudjelovao na natjecanju i čija je svrha bila spašavanje ozlijedenih u ruševinama potresa. Pokazali su nam robota koji je namijenjen razdvajajući slaganju sitnih tijela veličine zrna pijeska. Tu se nalazio i robot koji je razdvajao komponente mulja jedne od drugih. Najzanimljivije kod svega toga je bilo to što su sve te robote smislili i napravili njihovi studenti. Nakon toga smo posjetili laboratorij koji se bavi proučavanjem i izradom optičkih senzora. Laboratorij je bio pun staklenih niti i raznih uređaja. Senzori su vrlo korisni. Rekli su nam da se jedan od takvih senzora nalazi i na Krčkom mostu radi mjerjenja pomaka mosta prilikom udara vjetra. Vrlo su osjetljivi, mali i zbog toga su učinkoviti. Laboratorij je čak imao ugovor s Kanadom za izradu senzora za mjerjenje srčanog i moždanog tlaka koji bi koristilo kanadsko zdravstvo. Zanimljiva nam je

bila i *Škola za oblikovanje Maribor*. To je škola poput srednje umjetničke škole u Hrvatskoj. Vidjeli smo prostore u kojima se obrazuju fotografici, snimatelji, slikari, frizeri, grafički dizajneri i krojači. Iznenadila nas je opremljenost njihovih radnih prostora. Frizeri imaju svoj frizerski salon u kojemu mogu besplatno šišati građane,

slikari imaju svoj atelje, fotografi i snimatelji imaju opremu i prostore toliko moderne da čak neke medijske kuće povremeno plaćaju korištenje njihove opreme i prostora. Grafički dizajneri imaju licencirani pristup najboljim programima u kojim mogu raditi, a krojači sa svojim dizajnima pobjeđuju na raznim modnim revijama. Najveće iznenađenje nam je bila prihvaćenost drukčijih učenika i drukčiji pogled na neke, nama u Dubrovniku, dosta nezamislive stvari. Na primjer, slikarima i fotografima je sasvim normalno imati gole modele, koji mogu biti i učenice koje su se dobrovoljno prijavile. Mentalitet u toj školi je drukčiji od mentaliteta učenika naše škole.

Slobodno vrijeme

Grad Ptuj obilazili smo prvih nekoliko dana. U razgledavanju nam je pomogla profesorica Monika Čeh. S njom smo obilazili stariji dio grada: utvrde grada Ptua, glavni trg, spomenik na kojem su za kaznu nekada bivali zavezani lopovi i prevaranti, veliki zvonik, crkvu, muzej u kojem se nalazi model Kurenta (maškarani drevni lik), gradsku knjižnicu... Sudjelovali smo u ptujskom karnevalu, trećem po veličini europskom karnevalu koji je jako važan svim građanima Ptua i Slovenije. Bili smo maškarani u dubrovačku gradsku stražu koja je imala zadatak čuvati Vilinsku kraljicu. Dva puta smo izveli kratku koreografiju uvježbanu oko tri minute prije nastupa i za prvi put nije bilo loše.

Posjetili smo i Ljubljani. Nismo imali mnogo vremena za razgledavanje, ali vidjeli smo glavno. Prošli smo mostićem preko rijeke Ljubljanice, posjetili stari grad koji se nalazi na brežuljku poviše rijeke, a do njega smo došli pomoću uspinjače. S brežuljka se vidjela cijela Ljubljana, tako da smo mogli steći dojam koliki je grad.

Općenito, svoje slobodno vrijeme koristili smo za druženje i bolje međusobno upoznavanje. Šetali smo gradom i razgledavati što već nismo vidjeli. Ovo je bilo jedno jako ugodno iskustvo, lijepo smo se zabavili i dosta toga naučili.

Tekstove i fotografije pripremili: Đino Filippi (2.e), Nikola Lučić (2.e), Bruno Gverović (2.r), Mario Marković (2.r), Antonio Prnjat (2.r), Nikola Handabaka (3.r), Antun Kalačić (3.e), Vlaho Mišić (3.e), Dalija Milić Kralj, prof.

Stručno osposobljavanje u Školskom centru Ptuj

U sklopu Erasmus+ projekta dobila sam priliku tijekom ožujka sudjelovati u stručnom osposobljavanju u Školskom centru Ptuj u Sloveniji.

važno paziti na sigurnost zbog određenih pokreta robotske ruke. Važno je početi raditi s malim brzinama gibanja zbog sigurnosti i eventualnih pogrešaka pri programiranju. Dodatna se sigurnost postiže pomoću posebne tipke na upravljaču kojeg drži programer. To je tzv. Deadman switch - DMS. Gibanje robotske ruke omogućeno je dok programer drži tu tipku. Nakon svih sigurnosnih upozorenja, a ima ih mnogo, upoznala sam se s dijelovima robotske ruke, upravljačem (jedinica za učenje) i sučeljem te krenula s radom. Tijekom svih aktivnosti teorijsku i praktičnu podršku davao mi je kolega Iztok Milošić, profesor Školskog centra Ptuj.

Drugi dio osposobljavanja odnosio se na rad sa sunčanim celijsama. Uspoređivala sam rad dva nepokretna sustava, monokristalnog i polikristalnog sustava (Si). Na praktičnom primjeru uočila sam prednosti i nedostatke oba sustava, kako na krovu, tako i na računalu, jer su sustavi spojeni na računala u kabinetu. Na računalima se dobivaju svi potrebni, trenutni podaci koji se onda uspoređuju. Osim ova dva sustava, na krovu je montiran i pokretni sustav čije sam karakteristike uspoređivala s prethodna dva.

Posebno me razveselilo izrađivanje mini Savonius vjetroturbine. Ideja je potekla od kolege Marjana Bezjaka, profesora s pregršt

različitih ideja i velikom motivacijom za rad s kolegama i učenicima. Vjetroturbinu smo printali 3D printerom, namatala sam žice na ručno izrađenom stroju i lemlila ih, a na kraju su diode zasvijetlile zbog vrtnje vjetroturbine na vjetru. Dakle, sve sam žice uspješno zalemila! ☺

Uz Sandiju Rihtarića, profesora koji je vrijedno radio s učenicima na izradi robota, došla sam do nekih novih spoznaja o robotima. Osim svega navedenog, kolege su me upoznali i s radom dizalice topline koju imaju napravljenu u svojoj školi, izrađenu po vlastitoj ideji. Na taj način mogu učenicima demonstrirati rad iste na jednostavnom primjeru.

Moje prvo Erasmus+ iskustvo završilo je s mnogo pozitivnih dojmova o školi, kolegama i zemlji u kojoj sam boravila. Osim stečenih znanja i novog profesionalnog (i životnog!) iskustva, posebno vrijednim smatram razmjenu dobre prakse s kolegama kao i inspiraciju i motivaciju koju su mi uspjeli „prenijeti“ tijekom mobilnosti. Nadam se da će to prepoznati i drugi nastavnici i učenici škole i potaknuti nas svih na ostvarenje nekih novih i zanimljivih ideja i sadržaja.

Dalija Milić Kralj, prof.

U sklopu priprema za mobilnost učenika u Pomorsko-tehničkoj školi održana je radionica robotike u suradnji s Hrvatskim robotičkim savezom. Radionicu su održali Ivica Kolarić, nastavnik 1. osnovne škole Varaždin i nacionalni predstavnik u svjetskoj i europskoj RoboCup organizaciji i Jelka Hrnjić, tajnica Hrvatskog društva za robotiku i nastavnica Osnovne škole Mate Lovraka u Zagrebu.

Dio potrebnih materijala za izradu robota sufinancirao je **Grad Dubrovnik** u sklopu natječaja za predlaganje programa javnih potreba u predškolskom odgoju, osnovnom, srednjem i visokom školstvu za 2019. godinu.

PUTOPIS

Madrid – kraljevski grad

Tijekom zimskih praznika s obitelji sam posjetio Madrid – prijestolnicu Španjolske. Srećom, u ovom periodu godine, postoje dvije aviokompanije koje lete prema Madridu pa vas od tog fantastičnog grada dijeli samo tri sata vožnje.

Madrid postaje glavni grad relativno kasno. Tek poslije 1561.g. Filip II. proglašio ga je glavnim gradom nakon što mu je dosadilo seliti španjolsku prijestolnicu iz jednog grada Castille u drugi. Kako je volio ići u lov htio je da rezidencija bude u blizini, a Madrid je udovoljavao tim prohtjevima jer je imao pitku vodu, dovoljno plodnog tla u okolini kao i prostor za rast i širenje. Filip je nakon proglašenja glavnog grada napravio program izgradnje prave prijestolnice. Vladari nakon Filipa također su pridavali važnost povezanosti kraljevskih vladara obitelji i grada tako da se mnoge povijesne građevine nazivaju po dvjema dinastijama. Najstariji dio grada zove se Madrid Habsburgovaca zbog njihove vladavine u 16. i 17.st., a dio grada koji je nastao nešto kasnije zove se Madrid Bourbonaca po dinastiji koja je došla na vlast 1700. g. i traje sve do danas. U tom periodu nastajale su veličanstvene palače i građevine neprocjenjive umjetničke vrijednosti što danas čini ogromno bogatstvo madritske Nacionalne umjetničke galerije.

Nakon što smo se smjestili, otišli smo u večernju šetnju. Iako smo bili u relativnom centru to je realtivan pojam za Madrid. Ogromna prostranstva, palače, place, trgovi....Budući da se u ovom gradu zaista ima što vidjeti napravili smo plan obilaska za svaki dan. Prvog dana odlučili smo krenuti u smjeru Plaza Mayor. Kako joj samo ime kaže, jedna je od najpoznatijih madridskih pjaca. Napravljena je 1619.g. u vrijeme Filipa III. čiji kip stoji na sredini, a prepoznatljiva je po tamnocrvenim fasadama palača koje je zatvaraju. To je bilo mjesto za tržnicu i razna događanja od ritualnih osuđivanja heretika, scena za javne spektakle preko borbi bikova pa sve do izbora ljestvica. Nastavili smo dalje i nakon sigurno više od pola sata hodanja došli do kraljevske palače Palacio Real.

Ova palača sagrađena je na istom mjestu gdje se nalazio maurski dvorac koji je izgorio u požaru u 18.st. Okružena je predvremenim prostranim vrtovima i perivojima. Kraljevska obitelj ovu palaču koristi samo u svečanim prigodama, a stalno borave u manjoj palači na periferiji grada.

Za obilazak palače potrebno je nekoliko sati, ali isplati se jer se može uživati u djelima poznatih španjolskih slikara, bogatoj arhitekturi, kolekcijama umjetničkih predmeta, satova, porculana, tapiserija. Španjolci su, iako su

bili kolonizatori, svoja bogatstva na dvoru i u muzejima skupljali trgovinom i primanjem darova, a ne pljačkom.

U samom centru grada, na zapadnom kraju popularne velike ulice, kako joj samo ime govori - Gran via, smjestila se Plaza Espana. Odmah iza Torre de Madrid i Edificio Espana u sredini pjace na visokom postolju je ogromni kameni sjedeći kip književnika Miguela de Cervantesa. S druge strane i iznad fontana, predstavljena je španjolska književnost, prikazana kronološki po razdobljima, a Cervantes drži knjigu desnom rukom. Aludirajući na univerzalnost Don Quijotea, spomenik također razmatra pet kontinenata, a svi oni čitaju rad Cervantesa.

Nakon nekoliko sati obilaska, odmorili smo u Starbucks coffee shopu. Neizostavan ugodaj boravka u Madridu uz mirisni macchiato, su poznate churrose koje umačete u vruću čokoladu. Vrsta tijesta koje se prži i služi vruće, a koje probaju mnogi turisti. Naravno, probali smo i neizostavne paellas, tapas i tortillas.

Širokim alejama i šetnicama satima se može obilaziti. U centralnom dijelu parka nalazi se jezero na kojem gosti, turisti i ostali mogu unajmiti barku i veslati. Još jedna od atrakcija u parku je Kristalna palača izgrađena od kovanog željeza i stakla kao polukružna kolonada.

Puerta de Alcalá sagrađena u 18. st. u neoklasičnom stilu – to su vrata koja su pripadala bivšim zidinama u vrijeme Filipa IV.

Muzej Prado sagrađen je po nalogu Karla III. jednog od čuvenih gradonačelnika Madrida. Umjetnička zbirka muzeja sastoji se od ostavština španjolskih kraljeva koje su skupljali više od 400 godina. El Greco, Goya, Botticelli, Dürer, Caravaggio, Rubens, Tizian samo su neka od slavnih umjetničkih imena čija se djela mogu vidjeti u muzeju.

Trg Plaza de Cibeles jedan je od najljepših trgova u Madridu. Oko fontane Fuente prolazi kružni tok s gustim prometom, što je postalo simbolom grada, pogotovo nakon svake utakmice voljenog kluba, gdje navijači proslavlaju njegovu pobjedu. Fontana i trg okruženi su palačama Palacio de Comunicaciones, Banco de España te Palacio de Linares. Te bijele, bogate građevine s fontanama, od kojih je najpoznatija Neptunova fontana te perivoji sa divovskim statuama svih španjolskih vladara, ovaj prostor čine neponovljivim.

Grad u kojem živi oko 3.200 000 stanovnika, a u pripadajućoj regiji preko 5.000 000, nemoguće je prepješaćiti u par dana pa smo sljedećeg dana uskočili u Hop on-hop off tour bus. Za cijenu od 12 € po osobi nude vožnju koja traje 90 minuta što smo iskoristili za razgledanje neprekidnih prostranstava gradskih četvrti gdje sigurno ne bismo stigli pješke.

Drugog dana vrijeme smo rezervirali za posjet Parku Retiro i Museo Prado. Na 130 hektara odmah do centra grada, smješten je ovaj predivan park s više od 15 000 stabala, a u prijevodu znači „Park ugodnog odmora“. Do 19. st. pripadao je španjolskoj Monarhiji, a nakon toga postao je javni park. Jednim dijelom uređen je u formalnom francuskom stilu, a drugim u engleskom stilu.

Biti u Madridu, a ne posjetiti stadion Santiago Bernabéu čak i ako niste nogometni fan, bila bi prava šteta. Nakon vožnje od 15 do 20 minuta lokalnom linijom br.17 stigli smo ispred velebnog zdanja. Ulaznica je 25 €, dakle za nas četvoro 100 €. Tura počinje najprije penjanjem na tribine izvana. Brojni pokretni liftovi vode vas do vrha s kojeg se pogled pruža na travnjak gdje se odvijaju nogometni kupovi, utakmice svjetske razine. Gradnja je započela 1944.g., a stadion je službeno otvoren 1947.g. Arhitekti koji su ga projektirali Manuel Muñoz Monasterio i Luis Alemany Soler predvidjeli su ga na mjestu starog stadiona Chamartin. Real je utakmicu otvaranja odigrao s portugalskim Belenensesom i pobijedio rezultatom 3:1, a prvi pogodak postigao je Sabino Barinaga. Prva velika obnova stadiona dogodila se 1954.g. Nekoliko godina kasnije dobiva osvjetljenje, a najvažnija odluka u povijesti stadiona dogodila se u siječnju 1955.g. kada je na sastanku uprave dogovoren da stadion promijeni ime u Stadion Santiago Bernabeu po osnivaču i prvom predsjedniku kluba Real Madrid. Kasnije, tek u osamdesetim godinama, stadion se ponovo obnavlja. Projektira ga arhitekt Soler, sin Luisa Solera.

Danas je Santiago Bernabeu jedan od najpoznatijih te najljepših stadiona svijeta, a s Nou Campom, Webleyem i Old Traffordom, smatra se „Hramom nogometa“. Drugi je stadion u Španjolskoj po veličini, s kapacitetom od više od 81. 000 sjedećih mjesta, odmah iza Nou Campa. Na južnoj strani stadiona smješteni su najvatreniji navijači Ultras. UEFA je na 60.godišnjicu otvorenja 2007.g.

dodijelila 5 zvjezdica i uvrstila ga na popis elitnih stadiona Europe. Prolaskom kroz muzej stadiona mogu se vidjeti svi trofeji kroz povijest, sve pobjede, kronološki prikaz imena igrača, članova kluba, uprave. Nepregledne vitrine pune su prvih kopački, dresova, majica, lopti i popratnih nogometnih rekvizita. U holu sa staklenim ormarićima, gdje su smješteni igrači godine, proglašeni za svaku godinu, dolazimo do mjesta koje zasluženo zauzima Luka Modrić, najbolji igrač svijeta za 2018.g. Ispunjio nas je ponos i sreća, a pogotovo kad se engleski turisti smješkaju i znaju za Hrvatsku zahvaljujući slavnom igraču. Dokumentarac, simulacija prijevoza klupskim autobusom i sala za press konferenciju sastavni je dio ture po stadionu kako bi ugodaj bio potpun. Sjesti u VIP ložu, posjetiti svlačionice u kojima borave slavni igrači kao i sjesti u ložu gdje sjede rezervni igrači, više je nego sjajan osjećaj.

Madrid! Što reći za kraj? Pitka voda, čistoća grada, veliki broj sunčanih dana u godini, nepregledne ulice, raskošne palače, bogate muzejske zbirke, ogromni zeleni parkovi, jedan od najslavnijih klubova svih vremena, Dovoljno je razloga da u ovaj prekrasan grad dođem ponovo i kao turist i kao gledatelj nogometne utakmice.

Lovro Čuikin, 3.E

Robin Hood

On December 12, my friends and me went from school to cinema in the Old City with our teacher Mrs Šoletić .We had to pay 10 kunas.

We were watching Robin Hood.Movie was good and interesting. Everyone liked location where the movie was made. It was Dubrovnik Old town.

Although it is an old story,there was plenty of action and fights, so it wasn't boring at all.

Most actors were quite good, like Jamie Fox and some others.

Movie lasted about two hours and when we went out of the cinema it was very cold but we still went to the cinema, and we liked it.

We are sooo goood.

Kristijan Pavlović, 2.Nb

Županijsko natjecanje iz Engleskog jezika 2019. g.

Nakon provedenog školskog natjecanja, nekoliko učenika naše škole pozvano je na Županijsko natjecanje iz Engleskog jezika koje se održalo u Metkoviću 26.veljače 2019. g.

Prema broju osvojenih bodova na Županijskom natjecanju sudjelovali su sljedeći učenici drugog razreda (mentorica prof. Eliana Šoletić) : Nikola Nikić, Nikola Ljepava, Mihael Obad, Davor Vlašić te učenik Nikola Lučić, koji nije mogao doći jer je bio u Sloveniji na razmjeni učenika u projektu Erasmus.

Iz četvrtog razreda natjecao se učenik Dorian Urem (mentorica prof. Lukrecija Prcela).

Učenik drugog razreda Nikola Nikić osvojio je prvo mjesto na Županijskom natjecanju.

Natjecanje je bilo lijepo organizirano. U sklopu natjecanja učenicima je bio organiziran ručak u restoranu hotela Narona i posjet Prirodoslovnom muzeju u Metkoviću.

Veselimo se ponovnim susretima takve vrste i školskim uspjesima naših učenika!

MINI INTERVJU

Ime: Maro

Zanimanje: Magistar pomorskog prometa

Hobi: Fotografija i povijest Grada

Sitnica koja mi puno znači: Kafa

Najdraže jelo: Sve što žena spravi – nisam izbirljiv.

Najdraže piće: Sve u skladu s godinama, što god mi dođe pod ruku.

Dobro kuham: Uglavnom jedem, a znam napraviti kokice.

Nezaboravno putovanje: Svako putovanje je nezaboravno ali Latinska Amerika...

Od Argentine, Brazila, Venezuele, Columbije...

Zasad neostvarena želja: Putovanje na Mars

Idealan odmor: Kauč

Omiljeni grad: Španjolski Cadiz mi je ostao u jako lijepom sjećanju.

Najdraža razonoda: Fotografija

Omiljeno štivo: Sve čitam, raznovrsno. Momentalno čitam Sv.Vlaho i njegovi festanjuli.

Omiljeni sport: Prije ih je bilo dosta, a danas sve manje. Možda vaterpolo.

Kućni ljubimac: Moji ukućani 😊

Ne volim: Puru i program Nickelodeon

Veseli me: Dobra slika, ali i dobar objed

Najvažnije životne vrijednosti za mene su: Izgraditi stav, jer stav je važniji od talenta, inteligencije, obrazovanja i sreće. Zato stvorite svoj sustav vrijednosti i držite ga se.

Omiljena uzrečica: Korak po korak i stvar je gotova.

Kratka poruka za naše učenike: Lijek za sve je slana voda, a to su znoj, suze i more.

MINI INTERVJU

Ime: Marina

Zanimanje: Vjeroučiteljica

Hobi: Društveni plesovi

Sitnica koja mi puno znači: Kava i čakula u dobrom društvu

Najdraže jelo: Crni rižot, bečki šnicel, čevapi

Najdraže piće: Plavac Mali, višnjevača

Dobro kuham: Kad dobijem inspiraciju, uglavnom standardna jela. Ukućani najviše vole torte.

Nezaboravno putovanje: Izrael, Egipat

Zasad neostvarena želja: New York

Idealan odmor: More + akcija (sport)

Omiljeni grad: Rim

Najdraža razonoda: Rolanje, plivanje, čitanje

Omiljeno štivo: Lee Child, Stieg Larsson, Jo Nesbo, Biblija

Omiljen sport: Skijanje, košarka

Kućni ljubimac: Johny, mješanac hrvatskog ovčara i chau chau

Ne volim: Nekulturu i dvoličnost

Veseli me: Osvajanje novih izazova

Najvažnije životne vrijednosti za mene su: Ako bi se sve vrijednosti svele pod jedan nazivnik onda je to sreća. Evo što je za mene sreća: Kao zvjezdica ili lijep cvijet koji ispuni dušu nadom i odagna strah. Kao život kojim hrliš u susret i koji tebi hrli da te zagrli, da vidiš kakav je, kakav je za tebe. Oduvijek smo svoji i ničiji, jedino Božji. I put nam se ukrštava s drugim životima u susretu zvjezdica koje se spoje i jače svijetle. Ali samo onako od oka. U biti svi mi imamo svoje svjetlo koje nam nitko ne može ugasiti, jedino mi sami sebi. To svjetlo svijetli i tama ga ne obuze jer je to svjetlo od Prvog svjetla. Težimo za srećom i ona je uvijek ispred nas, mami nas. A mi kao da ne razumijemo da je ona već tu. Da je svaki trenutak neponovljiva, neizmjerljiva sreća. Sreća da biram kako ću proći kroz sljedeći dan. Je li on dobar ili loš ili ga ja takvim činim. I koliko ću djelovati u tom danu, djelovati da otkrijem ono nespoznatljivo u meni, da ga pokrenem i darujem. I s kime ću otkriti to nešto u jednom danu, hoću li imati nadu u sreću. Jer sreća je uvijek tu kraj mene samim življenjem mi je darovana. Sve se okreće na dobro. Je li Zemlja kad se okreće pamti noć, ne ona je posebna jer otkriva zvijezde, tako mi u mraku otkrivamo zvijezde naše duše.

Omiljena uzrečica: Ona Oliverova - " Vjeruj u ljubav..."

Kratka poruka za naše učenike: " Sve je moguće onome koji vjeruje" Mk 9,23 tj. da nikad ne posumnjuju u sebe, a naravno ni u Boga.

ŠKOLSKI ŠPORT

Futsal

Osvojeno 1. mjesto na Županijskom natjecanju.

Sastav ekipe: HRVOJE OREČ, LUKA MATIĆ, ANTONIO KORDIĆ, TONI SENTIĆ, ANTONIO LANG, ĐINO PEŠKURA, PETAR HAJDIĆ, NIKŠA VRANJEŠ, PETAR ŠILJEŽAR, NIKO UCoviĆ

Voditelj: Martin Sentić, prof.

Košarka

Osvojeno 3. mjesto na Gradskom natjecanju.

Sastav ekipe: MARIO VUKOVIĆ, PETAR KOPRIVICA, LUKA BRBORA, VLAHO MILJANIĆ, PATRIK VULETIĆ, MARKO VUČKOVIĆ, IVO MILOVINA, FRANO MAŠTRAPA, NIKOLA LEŠAJA, ANTUN MUHOBERAC, LOVRO PUTICA, ĐIVO LUKAČEVIĆ

Voditelj: Martin Sentić, prof.

Odbojka

Osvojeno 1. mjesto na Županijskom natjecanju.

Sastav ekipe: NIKŠA ŠANJE, LUKA BRBORA, ANTON PULIĆ, LUJO DOMAĆIN, MARIN VUKOVIĆ, VLAHO MIŠIĆ, MARIJO OBROVAC, MATEJ HRTICA, NIKOLA DANIČIĆ, MARIN RAJIĆ, PETAR ŠILJEŽAR, LINDO KOBROJEVIĆ

Voditelj: Amir Bavčić, prof.

Rukomet

Osvojeno 2. mjesto na Gradskom natjecanju.

Sastav ekipe: MARO ŽUPAN, NIKO UCOVIĆ, MIHO LONČARIĆ, KARLO ŠUTALO, IVAN ČUMBELIĆ, LUKA PRLENDIĆ, FILIP ŠIMUN ŠTUK, PETAR VAREŠKIĆ, IVAN LJUBAN, IVAN SENTIĆ, GABRIEL ANDRIĆ, TONI PASQUALICCHIO, PETAR, VULETIĆ, DORIAN RAGUŽ

Voditelj: Amir Bavčić, prof.

Kros

Sudjelovali: HRVOJE OREČ, PERO MORETIĆ, PAULO OPUŠIĆ, MARO BANIĆ

Voditelj: Amir Bavčić, prof.

Stolni tenis

Osvojeno 2. mjesto na Županijskom natjecanju.

Sudjelovali: MARIO OBROVAC, MARIN RAJIĆ, MATEJ BUTIGAN, MARIO VUKOTIĆ

Voditelj: Amir Bavčić, prof.

Atletika

Osvojeno 2. mjesto na Županijskom natjecanju.

Sudjelovali: KARLO ŠUTALO, NIKOLA DANIČIĆ, PATRIK VULETIĆ, MARIN MILOLAŽA, TONČI SIMOVIĆ, LOVRO PUTICA, LUJO DALMATIN

Voditelj: Amir Bavčić, prof.

Š A L E

Perice, voliš li ići u školu?

- „Lijepo je ići u školu, lijepo je vraćati se iz škole, samo mi se ne sviđa ono između!“

Ivica: - „Ja sam bio pametno dijete, prohodao sam s 10 mjeseci!“

Perica: - „Ja sam bio još pametniji, mene su nosili do druge godine!“

Obraća se Perica ocu:

- „Tata mogu li ti postaviti dva pitanja?“
- „Naravno.“
- „Hoćeš li mi povećati džeparac i zašto nećeš?“

„Imam jednu dobру i jednu lošu vijest !“- usklikne Ivica s vrata.

Mama kaže: -"Ajde reci prvo lošu.“

-"Loša je ta da je škola danas završila, a dobra da mi ne trebaju nove knjige.....jer sam pao razred.“

Nastavnica biologije pita

Pericu:

- „Perice, najkorisniji četveronožac?“

Perica spremno odgovori:

- „Krevet, nastavnice!“

Pita mama sina:

- „Kako je bilo na testu?“
- „Dobro.“
- „Što ćeš dobiti?“
- „Neopravdani.“

Mali Ivica sav tužan. Dode mu majka pa ga pita:
- „Šta je sine, šta se dogodilo?“
- „Tata me kaznio zbog nečega što uopće nisam učinio!“
- „A što to nisi učinio?“
- „Domaći.“

Piše Jožek pismo.

- „Ja bih trebao uči u Guinnessovu knjigu rekorda jer sam riješio slagalicu za 6 mjeseci iako piše da je od 3 do 5 godina!“